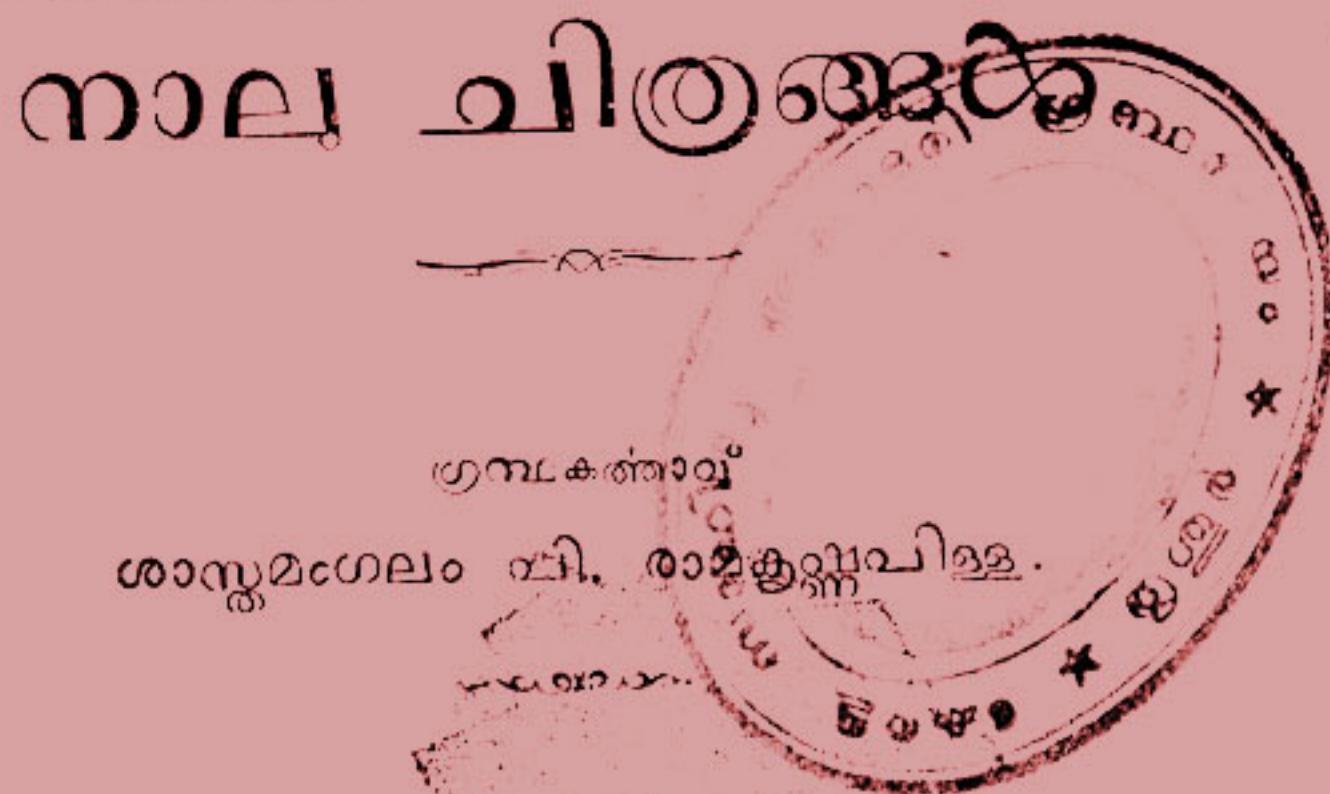

മിറുണ്ണവി ഗസ്റ്റ് V.

പ്രകാശിക
ഡി. എ. അംഗ്,
ഡി. എ. ബുദ്ധിപ്പീഠം,
ശാസ്ത്ര മന്ദിരം, വികാരക്കുട്ടി.

[ക്രൊപ്പതിപ്പ് കാട്ടി എംബി.]

1111.

Printed at the
Kamalalaya Printing Works,

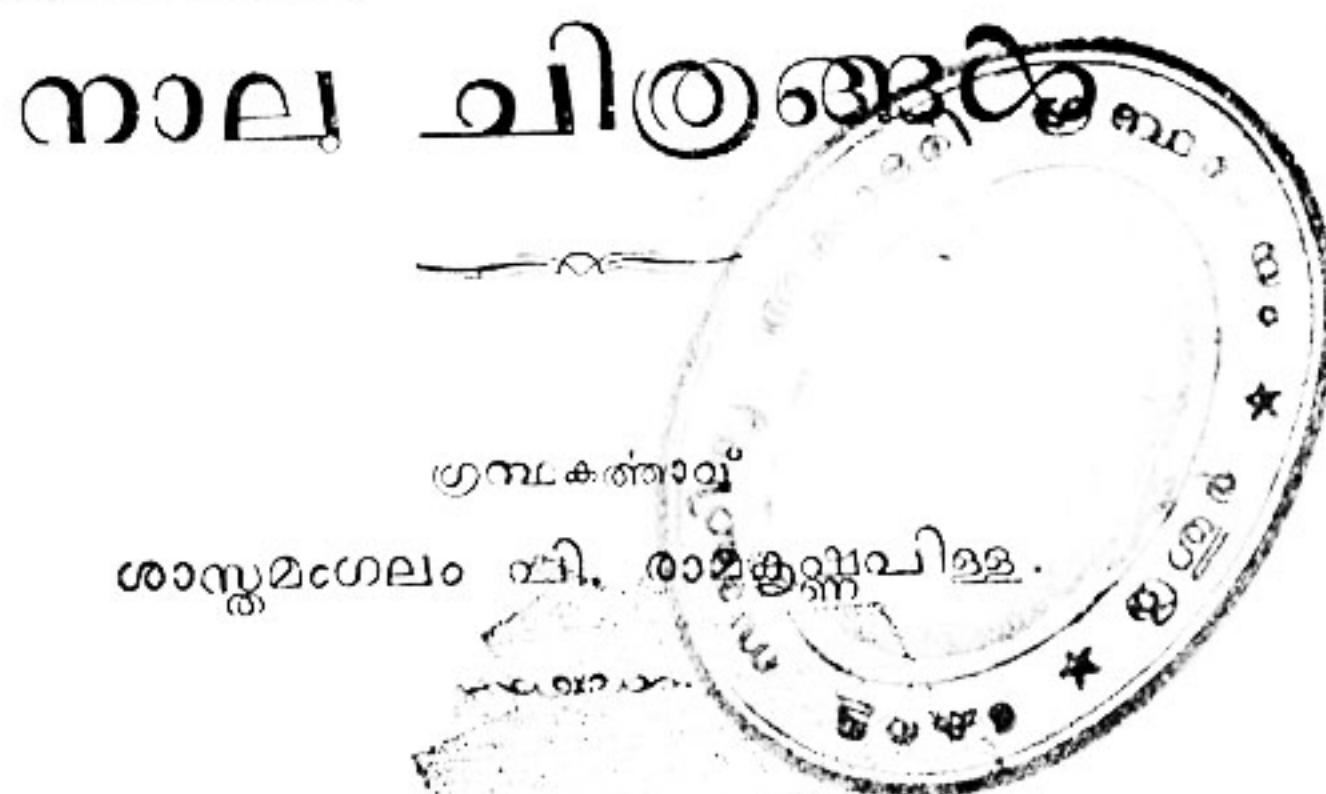
Trivandrum.

പക്ഷ്യവകാശം]

[വില വകും എ..

പ്രകാശികയുടെ മുദ്രയിലുണ്ടെ ഫൗംകം വ്യാജനിക്കിരക്കണം.

മിറാജുവി ഗ്രന്ഥം V.

പ്രകാശിക
ഡി. റാജീവ് പിള്ളി,
ഡി. കെ. അബ്ദുൾ,
ഡി. കെ. ഐക്യപിള്ളി,
ശാസ്ത്രജ്ഞൻ, വിക്രയാന്തരം.

[ക്രോപ്പിക്കിയ കാട്ടി മുണ്ട്.]

1111.

Printed at the
Kamalalaya Printing Works,

Trivandrum.

പ്രകാശിക
കാണ്ഡം]

[വില മത്തം മൂ.

പ്രകാശികയുടെ മുദ്രയിലുണ്ടെ എന്നുകൂടം വ്യാജകിൽത്തച്ചം.

അവതാരിക.

ഈ വെറിക്കുന്നതിൽ അടങ്കിയിരിക്കുന്നതു ശ്രീമാൻ ശാസ്ത്രമംഗലം രാമകൃഷ്ണചിഴ്ച അവർക്കളുടെ നാലു സ്പതാഗ്ര മുതികളാണ്. ഇദ്ദേഹം സാരാത്രികളാക്കിയിൽ സുപ്രസിദ്ധനായ രോദം തന്നെ. എന്നാൽ മിക്ക സഹായങ്ങളാൽ ഇദ്ദേഹത്തെ സസ്തനാഷം സ്ഥിരക്കാരുളുതു സാധാന്നുത്തില്യിക്കം നല്ല ഒരു തർജ്ജമക്കാരനായിട്ടാണ്. 'വ്യാമോഹം' (Vanity of Human Wishes by Johnson) 'മൈക്കേൽ' (Michael by Wordsworth) 'സ്റ്റ്രോർ' (Traveller by Goldsmith) 'കാലുതിക്കാക്കാവൻ'—'പാച്ചുമലയാളം' (Pied Piper of Hamelin by Browning) 'രവച്ചിച്ചു' (Rabbi Ben Ezra by Browning) 'ഐഡായവീംഗി' (A Selection from English) 'കാളിഭാസരാധാക്ഷം' (രാലുവംശകാവുപ്പുത്തിലെ രാധാധാക്ഷംഭാഗം) എന്നിവയാണ് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകൃതങ്ങളുണ്ടായിട്ടുള്ള തർജ്ജുകൾ. മുലാക്കുന്ന പ്രദാനിക്കുന്ന സ്വന്നം സുക്ഷിച്ചുനോക്കുന്നവാം തർജ്ജമക്കാരനെ പല ഫ്രോഞ്ച് പിന്തിരിപ്പിക്കുവാൻ ത്വാതന്ന വെശ്ചമ്പം അതിൽ ഉള്ളതും ഏവക്കും സ്വാധീമാക്കുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെ പിടി കൊടുക്കാതെ കാട്ടുന്ന ഉർക്കുജ്ഞായങ്ങളെ പിടിവിടാതെ തന്നെ തുടർന്ന് ജീവഗ്രാഹം ഗ്രഹിച്ച ഒക്കരളിക്കു കൈവശപ്പെട്ടത്തിക്കൊടുത്തിട്ടിട്ടുള്ള ശ്രീമാൻ

രാമകൃഷ്ണചിത്ര അവർക്കരംഖ നന്ദാട സാഹിത്യത്തിൽ റാന്റുവാം സ്ഥാപിയിയുമായ ഒരു സ്ഥാനമെങ്കും. അനുഭാവകൾ കളിലെ ഗുമാത്താങ്ങളുടെ നല്ല തംജമകൾ കൈരളി യുടെ പുണ്ണമായ വളർച്ചയും അതുകൊപ്പേക്ഷിതമായി രിക്ഷ, അതിലേയും വാസനകൊണ്ടും അഭ്രാസംകൊണ്ടും മുത്തുകിള്ളും കൈല്ലു സന്ധാദിച്ചിട്ടുള്ള ഈ കവി ഇന്ന് പന്നാവിൽ വീണ്ടും പലകൾ സമ്പരിച്ചുകാണുന്ന അനുഗ്രഹിക്കുന്നു.

ഇരുപ്പത്തിന്നും കവിത മേലുന്നതെ രീതിയിൽ ഉള്ള ഹസ്താവലംബം മുടാതെ സപ്താഞ്ചമായിത്തന്നെ സമ്പരിക്കവാനം ശക്രഹാണ്ണംളും കാഞ്ഞും എന്തിക്കും ഇരുപതുകൊഡ്ദുങ്ങൾക്കു മുന്നേ ഫോലപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടും. അതുകൊണ്ടും വിച്ഛിനികളും വരുന്നു. അതുകൊണ്ടും അനുസ്ഥാനത്തിനും മാറ്റുമേ കവി ഇവയെ വിശയമാക്കീ കുറിപ്പിക്കുന്നു. ഇവയിൽ ഒരു മുതി ശാന്തം മഹംബന്ധനമാസ ത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്തു വച്ചു നടന്ന സാഹിത്യപരി ഷ്ടത്തിൽ വായിക്കാൻ ഇടയാക്കിട്ടുണ്ടും. അനും സകല സദ്ഗുരും അതിനെ ഏഴെപ്പറ്റം ക്രോധിച്ചു. പലതു ചെയ്യും പലതവണ്ണും മുണ്ടാക്കിയും, ഇപ്പോൾ ശൈലിയും കവി ഇവയെ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുവാൻ തീവ്രം യാക്കിയതും എറബും സന്തോഷകരം തന്നെ.

“നാല്യ വിത്രങ്ങൾ” യമാത്മത്തിൽ നാല്യ വിത്രങ്ങൾതന്നെയാണ്. ഏഴെപ്പറ്റിയായ കവിതാങ്കതിയും,

അനുസരം നൽകുന്ന മാധ്യമ്യവും, വിവക്ഷണമായ ഫിറ്റിക്കരണവും ഒരേ തരം മെഡിയോട്ടൈറ്റി സാധിക്കുന്നതു വെച്ചുള്ളതുകൂടി കാണുന്നാണ്. ഈ രൂതികളിൽ അതു പൂജ്യമായി സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ദീർഘമായ ദൈവസ്ഥാനകാണ്ട് ഈ രൂതികളുടെ അസ്പദമന്ത്രിനു വിളംബിക്കാക്കുന്നതു നന്നാല്ലെങ്കിലും, ഇൻ പാതയെ അഭിപ്രായത്തിനു പൂജ്യമാക്കുവാൻ എത്രായും ഉപാധരണങ്ങൾ ഉല്ലരിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

- എ. കാണിക്കപ്പോലും ധനാദാത്തത ക്രിക്കറ്റു കുടിശ്ശിപ്പാരെതു ഒരു ശ്രദ്ധമാം നെന്നുങ്ങളിൽ മാനിക്കപ്പത്തിലോപ്പോൽ പകൻ പ്രകൻ നീ കാണിച്ചുകൊട്ടുക്കുന്ന കൈവല്പരഹസ്യങ്ങൾ.
- ഒ. ഹാ! ധനവിധി നിന്റെ കൈകളിലാണ്പെട്ടതു മോഹനങ്ങളും വെള്ളം വിച്ഛിന്താടക്കളായി!
- ഒ. ഫിരിയും കളിയുംഖിച്ചിട്ടിന്ത ശകാലത്തിനാം
- എ. ഇത്തരം പാവങ്ങളും പിതാക്കളും നീളിച്ചു തെരുവോ കോടിച്ചേരുകോടികൾ കൊതിക്കുവേ. സൗഖ്യവിജ്ഞിതിലേതോ രഹസ്യമണ്ഡാം, സൃഷ്ടി തുളിക്കില്ലാത്ത മർത്തുപ്പുഴവെന്നറിയുന്നു.
- ഓ. ഭൂത്യാർ പൊൻകിള്ളുത്തിൽ നീട്ടിയ കുടുക്കും ലോകാന്തര പ്രദേശത്താർ മും ചുളിക്കുവേ,

മാതാവിൻ്റെ മലിനമാം മടിക്കിലിൽനിന്ന്
നീ ഭിക്ഷപ്പുചോജ്ഞതി കഴിപ്പു ദുരിക്കാനുവും.

- ന്യ. താതമാതാശംകരണാമാനദം പരസ്വം
വേതസ്സിൽക്കുവച്ചുകൊണ്ട് പുന്നതക്രമായും തീരം.
ര. നിത്യനിശ്ചലാനദകാംക്ഷിയാം ഭക്തൻതന്നെറ
വിത്തവുത്തിങ്ങാടങ്ങിങ്ങമിഞ്ഞെ തേടിനാനും.

ഈത്രാദി ആദ്യങ്ങളുടെ സ്ഥകമായ്ക്കും അവരെ വെളി
പ്പുച്ചത്തികിരിക്കുന്നതിന്റെ മാധ്യമ്യമും അതതു സഹാ
ങ്ങളുടെ സഹസ്രയും സഹാദയമാരെ തീർപ്പുക്കായും അനുഭൂ
ബിപ്പിക്കും.

ചീറ്റണങ്ങൾക്ക് ഈ തൃതികരം ഒഴിവനംതന്നെ
ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. അതിനാൽ പ്രത്യേകം ഉദാഹര
ണങ്ങൾ ഉല്ലരിക്കാൻ കഴിക്കില്ലെന്നുള്ളതുമായി ഇംഗ്ലീഷ്
വാക്കുകളേം ബന്ധപ്പെട്ടു. സപ്താരമായ പന്നാ
വിലും ഇപ്പുകാരം സപ്താരമും സുഖരവുമായ ഗതി
സിലിച്ചിട്ടിട്ടുള്ള ഗ്രീമാൻ രാമചന്ദ്രപിള്ള അവർക്കളുടെ
കവിത ഈ മാസ്തതിലും ധാരാളം സംശയിച്ചു നാട്ടുകൾ
ആനദം അതുമാറാക്കും!

V. Krishnan Tampi B. A.

*Superintendent of Oriental Languages,
College of Arts,*

Trivandrum.

തിരുവനന്തപുരം,
മധുമദ്ദ മേടം ഫെബ്രുവരി 1903.

ഡ എ റ .

“ഈ കൊച്ചുപിച്ചകാരൻ” ഇപ്പോൾ ഒതിനാറു വയസ്സു പുത്തിയായിരിക്കുന്നു. അതിലും രണ്ട് വയസ്സിൽ മുമ്പത്താണ് “പത്രവും കിടാവും”. മറ്റ് രണ്ട് വണ്ണത്തിൽ കരംകുക്കു, ഇതിലും നാലു വർഷത്തെ പ്രായം കൂടും. ഇതും കാലപ്പൂഴിക്കു ചെന്നിട്ടും ഇവ അറബിനായ പാട്ടും ഇവി കുഞ്ഞാതെ ഉള്ളൂ. ഇവയുടെ അരശേഷങ്ങളോ റീതികളോ ഇന്നത്തെ ഒരു വികസ ദേഹങ്ങളോ, വല്ല ഭാരവും അവ ശ്രദ്ധിക്കുന്നും മറ്റും താനു ചിന്തിക്കുന്നും ഇല്ല. “ഇതുവരേയും ഇവ ഏറ്റുകൊണ്ട് പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിയില്ല” എന്നാണെങ്കിൽ, ഏകദേശേ ഇവയേണ്ടതുകൊണ്ടു താനു ഏഴുതീട്ടുള്ളതും ഇന്തി താമസിയാതെ പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതുവാനും നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതുമായ മറ്റ് വില്ല കുതിക്കുന്നപ്പോലെ ഇവ ഇതുവരെ ഇരുന്നപോയി എന്നു മറപ്പിയുള്ളൂ.

മഹാ കന്നിമാസത്തിൽ തിരുവനന്തപുരത്തുവച്ച നടന്ന സമസ്യക്കുരൂപ്പാധിത്രൂപരിഷത്തിൽ ഇം ‘കൊച്ചുപിച്ചകാരൻ’ പാരായണം ചെയ്തപ്പോൾ അവിടെ കൂടി കുതിരിക്കുന്ന സഹായകരുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതിൽ ഗ്രീമാൻ ചേലനാട്ടും അച്ചുതുമേനോൻ അവർക്കും, ഗ്രീമാൻ കൊച്ചുപിച്ചകാരൻ തരകൾ അവർക്കും മുതലായി പല മഹാശയങ്ങളം ഇരു സമജങ്ങളായി പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതിന്തോന്നും പാതയിലും പാതയിലും വാദാനം ചെയ്തു. ഉദാരത്തികളായ

അവർ എന്നൊക്കെണ്ട് അല്ലെങ്കിലും ഗുരു നേരിട്ടതെന്ന ക്രയതി താൻ അതിൽ നിന്നും ഫീഡിൽ നിന്നും കുറച്ചതാണ്. ആ മഹാശ്വരമാരാട്ട് എന്നിങ്ങനെ കടപ്പാട് ദ്രോഹവസ്ത്രമാനങ്ങളാണ് ഒരവെച്ചുള്ളതിൽക്കൊള്ളുന്ന.

ഈ ‘കൊച്ചു പിച്ചുക്കാരനെ’ ഇംഗ്ലീഷിൽ പ്രസ്തുത കവിതയിൽക്കുടെ സഖ്യല്ലത്തിൽ; കണ്ട് ട തി ഒരു ചിറ്റം സൗജന്യമായി തനിയേ വരച്ചുതന്നു, ഈ ഗുന്ധാതിനീരം പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ എന്ന സർവ്വാത്മകാ-പ്രഭാസാ ഹിന്ദുിച്ച തീമാൻ കെ. ടാമത്രിംഗ്കാഡാറി അവർക്കുളോട് (Drawing Instructor, Training college, Trivandrum) താൻ പ്രത്യേകം മുതൽജ്ഞനായിരിക്കുന്നു.

ഗുന്ധകത്താവു്.

സ്വാദിംബ

ക്ര.	വർ.	ക്രമാം.	ഒക്ട്.
6	79	മയഞ്ചേരി	മയഞ്ചേരി
17	14	നിയതൈ	നിയതൈ
17	14	കുവള്ളി	കുവള്ളി
23	4	കൊന്നംട്ടിക്കിയും കുമ്മരനംട്ടിക്കിയും	
താഴെക്കാണുന്ന വരീകുറി പുസ്തകത്തിൽ അഥ നാലുഭാഗങ്ങൾ വാനിയിൽക്കൂട്ടുകൾ വായിച്ചുപെട്ടിരുന്നു.			
16	47	കുറുപ്പുപ്പാതീയും കുനികാതീയീച്ചും കുടി	
17	9-12		സ്വാദിംബ
സപംത്രിതയാശല ദ്രുംബിപ്പുപാക്കായും സർജ്ജും ദി ദോഡിംബാശലം ധാരാഗരായും നിസ്തിലാശാശങ്കാശാശം.			
ഉഞ്ചുള്ളിയാശ മാനുചന്ദ്രിണാണിയും. ചുവിഞ്ചാശജന്മാശയും സംഖാശയും നിന്മാശയും.			
19	45	തിരു നാലി.
19	46	കുന്നംട്ടതംസാരധാരയിലാട്ടിരണ്ണ	

നാലു ട്രിത്യങ്ങൾ.

രംഗ കക്ഷാച്ഛാപിള്ളിക്കാരൻ.

~~~~~

വിജവന്തപുരത്തു പാളയന്തിനു സഹിപ്പം രാജപബന്ധയിൽ കാണുന്നതോടുകൂടി ഒരു ദിക്ഷാ സാരംഗാണ് ഈ വിശ്വാസം ‘അരുള്ളൻ’, അരുളുന്ന നീയമംവെള്ളും വികലവും രോഗബാധിതവുമായ കാലുകളിൽ നന്നിനേ തിട്ടി വിശ്വിച്ചും, കൂട്ടുയിൽ അതിനാട്ട കിടക്കിൽക്കൂട്ടു ലൈക്കും ഇംഗ്ലീഷ്യാട്ടിച്ചും വഴിയറിക്കിൽ ഇരുന്നുകാണ്ടു “തെന്തിന്തു തന്ത്രം ദാനുംജാൻ” (ധർമ്മം തന്ത്രം അഞ്ചു—ആദ്ധ്യാത്മിക്കിൾസിന്റെയും മുന്തുകളും നടയും വൈവക്കല്ലും നിമിത്തമുള്ള ഉച്ചാരങ്ങളുടെമാനിതു്) എന്ന ധർമ്മ മുരിയാതെ ഏഴാലുമായിക്കൂടു ആരു കാഡാര കണ്ടിട്ടിള്ളിവൻ ആകും മംഗളക യില്ല. അഡാലിനെക്കും ഭാന്തുകളും ആപാദവക്കൂടിക്കു ഇംഗ്ലീഷ് കവിതയിൽ കാണുന്നപാലുതന്നു, ആക്കാഡാല തന്ത്രിയെ നാന്ന നിന്തുവും എന്ന പാലു കാണുന്നതോടുകൂടിക്കൂടു, അഞ്ചുപ്രാഥമ്പാം എഴുന്നൂ ഒരു വിചാരം വികാരം എന്നിരുന്നുവുകും പരിവാരിക്കൂടു, ഉദ്ദിശ്യം നാവകുങ്ഠനം അയാൾ ഇരുന്നു കഴിഞ്ഞിട്ട് സൗക്രംഖ്യം പെൻസിക്ക് ആശയിക്കിയില്ലെന്നു അഭ്യന്തരിയാക്കാതു കണ്ടപ്പുണ്ടാണ് ആ ഉക്കാംഗം സകല്ലുന്നായ ഒരു പിന്നാവാനന്നുണ്ടു് പരമാനുത്തരമായും മുന്തിരിയില്ലാം ഇടയായും ഇംഗ്ലീഷ്. അഞ്ചുപ്രാഥ പ്രാഥിക്കു് മുന്നാന്നില്ലെന്നു ഒരു ദിവ്യാനൂർജ്ജം ഉണ്ടായി. മുൻപുരാണ വിചാരം വികാരം എന്നിരുന്നാട്ടു മേരിച്ചു് ജാതാംഗത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക ലഭിച്ചു. അതിന്റെ പ്രത്യേകിസ്പാത്രമാരു ഇംഗ്ലീഷ് “ഒക്കാച്ചു പിച്ചാശാൻ”. ആ പിന്നു വിനേ ഇംഗ്ലീഷ് കാണുവില്ല. മരിച്ചുപോയതായിട്ടുണ്ടു് ഒക്കംക്കുന്നതു്. മാതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും ഇംഗ്ലീഷുന്നതു് സമിതിയെപ്പറ്റി യാതൊന്നും അറിഞ്ഞാൽശുഭം.

I

അറ്റശ്ശേരി കയത്തറോരംസത്തിൽ കമിഴുന്ന നീ
സപ്രദാനസൗഹ്യപ്പിയിൽ സുവമേ ലയിച്ചാലും!   ഒ.

കാണിയ്ക്കപ്പോലും ധനാധത്തത കൊള്ളാതെരെ
ക്ഷീണിച്ചുപോരെതു രണ്ട് ഗ്രാമമാം നെഞ്ചങ്ങളിൽ,   ര

മാനിക്കുപ്പത്തണ്ണപാൽ പകൻ പകൻ നീ
കാണിച്ചുകൊടുക്കണ കൈവല്ലുരഹസ്യങ്ങൾ;   സു

ആയവ നിന്മപ്പാറാൻ പെട്ടീടം പെരുപ്പാട്
നീയറിയുന്നോ; ഹാ ഹാ! ശ്രദ്ധവം മുന്നാന്നം!   ഒ

ജനകൻ ദരിദ്രിൽ ദരിദ്രൻ പിച്ചകാരൻ;
ജനനിയന്നാൽ വെളം പഞ്ചത്തിന്പട്ടിവാതിൽ.   മു

അറ്റനമരമാരക ഭേദാരം പരിശോഭ
നക്ഷഭമനനാളുമെ തുനിയാസ്ത്രാവാൻ നീ.   മു

താതനന്നനബന്ധം തകർം പണ്ണപ്പുയിൻ—
ഡാഗ നിന്റുകട്ടംബത്തിന്നടതോ പോയിട്ടില്ല.   മു

II

അരയ്ക്ക നിസ്ത്രീജമല്ല വൈത്തും, പിന്നാ—
യഥാനില്ലട്ടപ്പാനില്ലനുതെ കരുഷ്ഠി.   മു

അരയ്ക്ക കയംകീരക്കുരയൊന്നണി മാനം—
മരയ്ക്കരിഞ്ഞിച്ചു മുട്ടാളുമെന്തുന്നതായോ.   മു

- മിക്കതും പുരംകാണമിപ്പൂരിരംതാൻ തങ്ക-
വക്സനിക്കൈസവിട്ട് വസ്തുതാൽ മറയ്ക്കും. 20
- മേൽപ്പുടവയോ ദുർബല തലയും മരിക്കുംതു-
തോത്തുമുണ്ടാരോ കളിഞ്ചത്താണെന്നു കിട്ടാതാം. 21
- എത്രയോ മരിഞ്ഞെ തുല്യം തുണ്ടാണെന്നൊന്നാണെന്നു
യാദുവോവതിന്റെ കുടുമ്പത്തേരിയുലപ്പും. 22
- പത്രത പട്ടാടയാൽ മാറിടം മറയ്ക്കുക
മിക്കപ്പു ധനമുള്ള പഴവിമാരന്നാലെന്നേ! 23
- അനുഗ്രഹ പ്രഭോഡിപ്പിക്കാത്ത നിന്നുടെ ജീവം-
മനുന്ന പരിഗ്രഹം യാചിക്കാവക്സ്തേസു കേൾ. 24
- നില്ലംനന്നാവശ്യവും നിരവേരനില്ലപ്പോ-
ളാഡ്യുമാരാഡംബരപ്പുക്കുത്തു കൊണ്ടാടുന്ന. 25
- എന്നു കാണാത്ത ചെന്തൻ ചെടയൻ മുടിക്കുട്ടം
പിന്നാക്കം വാരിച്ചുററി വച്ചപാടിരിക്കുന്ന. 26
- മണക്കം കൂഴഞ്ചിട്ട് ചീകിയ തലയ്ക്കേഷ്ടം-
രിണകമെന്നോന്നം താനില്ലിങ്കു കൗടില്ലവും. 27
- മിഴികൾ മങ്ങിച്ചാവിപ്പിച്ചയും പിടിച്ചു കണ്ണ-
കൂഴികൾക്കടിത്തട്ടിൽ നിർജ്ജീവങ്ങളായുംനിൽക്കു. 28
- കൈ തേച്ചു മിഴിയെക്കാരം മധുരം, പാതിലുത്ര-
കൈയേററത്തിന കുട്ടം കോദ്ദുകളിതിലില്ല. 29

കണ്ണലഹീനം കത്തിവടിച്ചു വള്ളിക്കാരു
ചണ്ണദാരിദ്രമുത്തിയാടിച്ചുണ്ടാലുപോൽ   രം
തോഴോളം വലിഞ്ഞൊരു കാർക്കുവടിച്ചുക്കത്തിൻ—
താഴാനസാരം തുള്ളിച്ചു തെയ്യത്തെരു.   രം
വിടവറ്റത്തിൻ എറം വീണ്ണവാക്കു കേരംപാനഞ്ചു—
രിട വനില്ലാത്താരീ ശ്രൂതങ്ങൾ പവിത്രങ്ങൾ.   രം
വെറിലച്ചാരിന്കുങ്ങേവാപ്പണിപ്പാടപ്പും
ചരിയ പല്ലും ചുണ്ടും കണ്ണാൽ വേർത്തിരിക്കില്ല.   രം
അത്താവും പ്രിയപ്പെട്ട പുതനമല്ലാതേക—
മത്രുനെ സ്വർഖിക്കാത്ത മുവമേ നമസ്കാരം.   രഘു

III

ബുദ്ധസ്ഥിരിലേരു വികുതം തവ താത—
നെന്നാപോൽ മരാനില്ലപ്പാവത്തിൻകുമ കംഖം.   ദം
ജനനാ ഗ്രസ്പം ദേഹമംഗങ്ങളുംപുണ്ണങ്ങൾ—
കൈന്നലു മിന്നങ്ങമേ കാണാതു കരിനിറം.   ദം
സദ്യംനെന്നെന്നെന്നല്ലാമാക്കാൻ വരുത്താത്ത
ചുവ്വാരക്കരിതങ്ങൾ; കുനിമേൽ കുതപോലെ,   ദം
പ്രത്യംഗം മഹാവൃഥി പേക്കളി തുള്ളിച്ചുനാ
മത്രുവിന്നുലും—നുല, ചുണ്ണമ്പരീപാകം.   ദം
നിത്രുമാം ബുദ്ധമാനനം നല്കുമീയാരാമത്തി—
ലെറു ചുക്കളാണേവും പുഴുക്കൾ കത്തിപ്പേപ്പാവു!   ദഘു

ഹാ! ഹതവിഡോ! നിന്റെ കൈയ്യുളിലാപ്പുട്ടു
ദോഹനനേരം വെറും ചിപ്പിത്തോട്ടകളായി!   സ്നം

നാസികാരണ്യമെത്ര മേൽക്കൂരയില്ലാത്ത
പ്രാസച്ചാലുകളാക്കി നീ കളിക്കണം!   സ്നം

ഡാങ്ങണ്ടീടും ചളിക്കണ്ടതില്ലടിങ്ങാരോ
തൊട്ടുപോൽ കാണാം കനാമീശകൾ മുന്നോ നാലോ.   സ്നർ

കായമാകവേ ചുക്കിച്ചുളിത്തു തോലും തുണ്ടി—
കേവലും ദയനീയമെന്നാൽ ചൊൽവാനുള്ളി.   സ്നന്ന

സൗരഭ്രംബ ചുരന്നീടും സുനസംശയത്തിനു
ചാരതതായും ചുതിശ്യചുജ്ജവും പുലതണ്ണ.   സ്നവ്

രണ്ടിലുമേകാനുംവെത്തന്നുമരുതു മണം—
കൊണ്ടതും, കാഞ്ഞങ്കൾക്കില്ലിത്തൻവിരല്ലാട്ടം.   എ

വെറും കഴു മടങ്ങാതെ കാല്പടമുള്ളു—
കററി തേണ്ടതോന്നുതാ നിവന്നം നിന്നീടുണ്ണ.   ഏ

അപ്പുംമുഖമുന്നിക്കുന്നിച്ചു നടക്കവാ—
നപ്പും പെട്ടം പാട്ട് പറഞ്ഞുകൊള്ള പോര.   ഏ

കാമകോമളകോടിത്തുപാദി വമച്ചുജേജാ—
ഒരാമനത്രുക്കൈ തോട്ട് പണിത്തതിക്കോലവും.   ഏ

മധ്യം വെള്ളിവും ചുട്ടം ചുള്ളുമെല്ലാമൊപ്പും
ചണ്ണാലൻമുതൽക്കാഡ്യുംമണാചാഞ്ചുനോളം.   വൈ

മാനഷാ മയങ്ങാതെ മേനിയിൽ; കഷ്ടം നീഡും
ഞാനമേവനും കീടം കൊണ്ടാടും തീറ്റുണ്ടം.   വു

പ്രതീച്ചപരി കെട്ടിയാടുന്ന നിംബങ്ങളി—
ലിതിലും ബീഡേസമാക്കിനിബാനംബാക്കുമോ.   വു

ചിരിയും കളിയുമണ്ണിച്ചീണ്ട കോലത്തിനും
കയണാലുകാ ഭവൻഗതികളാശും പ്രാദം.   വു

എത്വസ്ഥയിലുണ്ടാണെങ്കിലും മാനന്തവും
തോതുമൊന്നിതിനിൽക്കേ പ്രവഞ്ചപ്രാണാധാരം.   വു

ഇത്തരം ചാവങ്ങളും പിതാക്കളും യീടും
തെരുവോ കോട്ടീച്ചുരക്കാടികൾ കൊതിക്കുവോ. • വു
സുജൂഡാവിനിതിലേതോ രഹസ്യമണ്ഡാം; സൃഷ്ടി—
ദജ്ഹികില്ലോതെ മർത്തുപ്പുംവെന്തരിയുന്നാം!   കു

IV

ഉണ്ണൻ പുള്ളയാതെ നീക്കിട്ടും, ദേരം
തുണ്ണ് കൈകയാലുള്ളാ താഴ്ചന്ന നിന്മനത്താത്തൻ.   കു

സ്നേഹമൊന്നില്ലുകിലോ കയ്യതില്ലിക്കൈയ്യോടു
പുവിനെപ്പും കൊണ്ടു രണ്ടടി നടക്കുവാൻ.   കു

നിന്മനെ മാതാവു പവിത്രം, ഭാഗ്യവതി;
ഇന്നത്തെപ്പരിജ്ഞാനപ്പടി കേരാഞ്ഞാലേന്തെ;   കു

കാവുനാടകാടികൾ വായിച്ചുനോക്കിക്കുമോ—
നായികമാരക്കണ്ടു പാഠ്ചീലക്കിലേന്തെ;   കു

ഓക്കുരജംതാനംപൊലുമില്ലായ്ക്കിലെന്തേ കൂറം;
ദിക്ഷുക്കിയെന്നാകിലും ഭർത്രപേവതയല്ലോ.   മും

ചരമാത്മമാം സ്റ്റൂഹമിങ്ങേന വേണം കാണമാൻ
പണവും സൗന്ദര്യവുമല്ലതിനുവുകൊൽ.   മും

സാമുദായികമായ നിയമങ്ങളാൽ നവ്യ—
കാര്യക്കാർക്ക് നേരുകൾ നോക്കാനമൊക്കായ്ക്കാൽ,   മും

വിഷവില്ലയാൽ ഭർത്രബന്ധത്തെ മോചിക്കേണ്ടം
വിഷമാധമനാഗ്രഹിക്കയല്ലിവരു സാഖ്യപ്പി.   മും

തലയിൽ കാണാമോരു കീറവട്ടിയും, പൊട്ട—
ക്കലവും, കരിച്ചട്ടി, കയിലും, കിഴിക്കൈട്ടം,   മും

ചുഴിവൻ പൊളിഞ്ഞരായ ചുവവും, പൊതിപ്പായു,
വഴിയിൽ പെരുക്കിയ ചുള്ളിയും വിരട്ടിയും,   മും

കണ്ണതിനും കളിപ്പണം, കിഴിഞ്ഞ പിച്ചപ്പോണി,—
യെന്നുവെണ്ണായ കൊച്ചുപൊരുതിയുള്ളതെല്ലാം.   മും

ഇടള്ളുകെയിൽ കണ്ണതിക്കരുതപാളയും, തോളിൽ
തൊട്ടിന്തു മാറ്റപ്പുണ്ണേൽ തുങ്കേം പൊക്കണങ്ങളും,   മും

അന്നുകാമാത്രമല്ലിയെന്നാശ്ശാ വലക്കെരും
പന്മാവു കാട്ടീച്ചവാൻ പിടിച്ചുവടിയുമായോ,   മും

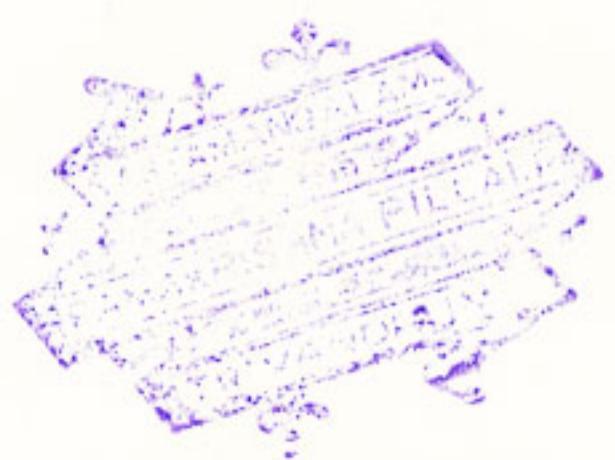
കെക്കിലെക്കണ്ണതി ലാഞ്ചിക്കൊള്ളതുപോകാതെയും
ചരുവേതന്നു തന്നെ കാണതന്ന നടത്തിയും,   മും

അഞ്ചലുള്ളിടത്തോന്നം വിശ്വാസകാര്യാർഹ കഴു—
അതിന്തിരിയേന്തിയൊറുപ്പുരികം പൊക്കിക്കൊണ്ടിരും, മരം
അംഗമംഗലംപുതി ദാർശനകാര്യം പ്രിടി—
ചുങ്കേനയുള്ളനുന്നിയ ചുവട്ടുായ്, മഹര
ക്രിസ്താവദിസാദ്ധാരം രണ്ടു കാലിന്നലോര
ചേരവീടിൽ മനം നടന്നപോകുന്നതെ! മഹര

V.

ഭാവകലാലുള്ളിൽ ദയിതന്നോവം ത്രിയാ—
പദ്ധതി കാട്ടു ഭദ്രാദിതദീപങ്ങളേ! മരം
ലോകത്തിന്റെവുഡിവിന്നുര ലാലുവാം ത്രംപങ്ങളേ!
ദേഹത്തിന്റെവഹിക്കവത്തിദയിതപ്രാണങ്ങളേ! മരം
പാകത്തിന്റെവിഘ്നങ്ങളും ചുണ്ണുപുരുഷങ്ങളും
ശോകത്തിന്റെമുഖം ചേരണ്ടു ഭഗവാനുലഭിക്കുകളേ! മരം
രാഗത്തിന്റെവിലാസത്താലേതവസ്ഥയിൽപ്പോലും
നാകത്തെ നിന്ത്തിക്കുന്ന നവുമാം ശില്പങ്ങളേ! മരം
ഉഗ്രത്തിന്റെയുംയും മെത്താതെ നില്ലും മെവ—
ഡോഗത്തിന്റെവിലാസത്താലും സിലഡിപ്പു നിധികളേ! മരം
പ്രഭുലബ്ജനങ്ങൾക്കും പ്രാണധാരണാധാര—
പ്രസിലഡസിലഡാന്താത്മപ്രഭവസ്യരസങ്ങളേ! മരം
കമ്മകാണ്യത്തിന്റെസാരകൈകകാഞ്ഞവിധികളേ
നിമ്മലബ്രഹ്മാനന്നപ്രത്രക്ഷേപരികളേ! മരം

പവിത്രതിരുത്തുസ്ഥാനപതാകകൾ പോകി
പ്ലിടിച്ചുംബാലുംമികളുംജിത്പരിക്കേളി!   മർദ
പ്രശ്നംതുസ്ഥാനം ജമനാ സിഭിച്ചുഴിം
പുംബുമാതാക്കേളി! സന്തതം നമസ്കാരം.   മർദ

VI.

ഉണ്ണം പുഷ്ടിയാതെ നീതിച്ചുഡി, യേറ്റു
തൈൻ കൈയാലുള്ളും താങ്കുന്ന നിന്മന്താതൽ   മർദ
ഒക്കാച്ചിലേ ദിനുംവേണ നിന്തിച്ചുരാൻ നിന്മ ക്കണ്ണ,
അശ്വന്നമാരിരുപ്പാളികളായാലേരേ,   മർദ
കുള്ളരിമെതാനവും പാളിയുപ്പരാവും നീ
സംഖ്യേരന്നാതരക്കെത്തൈണ്ണേരുംബാധാലേരേ,   മർദ
എത്രേയാ പ്രദക്ഷിണാർ നിന്മാട മനസ്സം
നിത്രവും കൊതിയുണ്ടും, നീതനെ ഉറ്റാപ്രദ.   മർദ
താച്ചുംവിനാ സമ്പ്രും പ്രതീപ്രേരി തുകം
തൃപ്പിൽ തണ്ണത പുല്ലതകട്ടിപ്പുരത്തുങ്ങാൻ   മർദ
വോരനേപ്പടിക്കാതെ വിന്തയററങ്ങവാൻ
പുരിച്ച ഭാഗ്യം ചെയ്യുതപ്പോ നിന്ന് കടംബവും,   മർദ
രാജദാനിശ്വാരത്തുക്കാളേരുംഡയാ സൗരക്ഷിതം
യാഹകൻ തന്നെ പൊട്ടുപ്പാണിയുമിരുപ്പാടം.   മർദ
ധനത്തെ മാനത്തിനു മാനദണ്ഡമായും വും
ഗണിക്കുമത്തുംബാരവീനരാം ഹീനക്കുപ്പാം   മർദ

നീംഗാത് വെറും നീചജ്ഞവായും തോന്നാം, പക്ഷേ,
 സ്രായമില്ലതിൽ തെള്ളും നിനക്ക ഭാവിക്കുവാൻ. മന്ത്രം
 വിത്തവും വീട്ടംകൊണ്ടു മർത്തുനെ മതിക്കേണ്ട
 വിത്തസമ്പൂര്ണം ചുന്നാലുത്തമോത്തമനവൻ. മന്ത്ര
 ഭാരിദ്രും, മഹാവൃഥി, യൈന്തിനി പ്രധാനത്തി—
 ലാരിതു നോവുള്ളൂണ്ട് നിന്റെ പിതാക്കണ്ണപ്പാലെ. മന്ത്ര
 നിനക്കുവേണ്ടി മാതൃമല്ലയോ ജീവിപ്പത്തി—
 ക്കുന്തെ ഭാഗിക്കുകൾ തുണ്ടാലും സഖിക്കുവാൻ. മന്ത്ര
 സ്നേഹത്തിനകത്തിന്റെ ദിവ്യമാമോത്ത ശക്തി
 എത്താക്കാ വല്ലായുകൾ വന്നാലും സഖിക്കുവാൻ. മന്ത്ര
 അരുരാക്കാക്കുന്നതെന്നതല്ലോ ഭിക്ഷകൾ കൊടുത്താലും
 തീരാത്ത പിണിയെല്ലാം തീരവാനാക്കിട്ടുണ്ട്. മഹം
 കുരഞ്ഞാലുകൾ കനിഞ്ഞത്തും നീംഗാക്കുന്ന—
 രഹതപ്രായം ശിശ്യാ നിന്റുണ്ണപിതാക്കരംക്കായും. മഹ
 കർഷ്ണരക്ഷണവല്ലോ കൂട്ടിനു പുത്രാനന്നം
 പുത്രപീഠാലും വെറും പിഞ്ചകാരനമൊപ്പും. മഹർ
 ഭൂതാർ പൊന്നകിള്ളുത്തിൽ നീട്ടിയ കുരക്കിപ്പാ—
 ലൊക്കാഞ്ഞതു പ്രഭുത്വാർ മുഖം ചുളിയ്ക്കുവേ, മന്ത്ര
 മാതാവിന്റെ മലിനമാം മടിയിലിങ്ങനിട്ട്
 നീ ഭിക്ഷപ്പുഴക്കാഞ്ഞി കഴിപ്പു മുക്കൊള്ളും. മഹു

ചീഡ്യുനെവൈതെന്നും പേപിട്ടിപ്പിച്ചിടന
നമ്മൾക്ക് പണം, നാട്ടാർ കൊണ്ടാടം കലമെഡവം. മരും

കിൽക്കളിപ്പിണ്ടം കല്ലിലെറിഞ്ഞാലതു തന്നെ
പുരും, വണിയും, കുളിക്കൊട്ടുമായും മാറ്റി. മരും

നീകിവ നീങ്ങുമ്പുംസം നേടനു, മുടിവനാ—
ലായതോ തുരുവിച്ചു തകരുപ്പാണിമാതും. മരും

കുഞ്ഞലേരകളിപ്പിണ്ടുനേരുണ്ടുണ്ടാണ്
കാണിക്കുന്നിനേ കൊതിഞ്ഞാവാനിടയും. മരും

ദീനനാൽ ദയനീയവശത്തിൽ ജനിപ്പാലും
സ്ഥാനമാനാല്ലാണെങ്കാണിഞ്ഞാതനാണന്നാലും, മരും

മാനമാക്കാഴ്ചിഞ്ഞാൽ മുലകിൽ ജീവിക്കുവാൻ
താനരിഞ്ഞതെന്തെന്നാളില്ലെങ്കു തേ പ്രതിബന്ധനം. മന്ത്രം

ഭാരിപ്പും ഷുക്കുരുക്കു തടസ്സം വെള്ളീടിലും
ധാരാളത്തിലുപ്പിണ്ടു തിമിനും വരുത്തീടാ. മന്ത്രം

ക്രഷിതമായിത്തീരാ താവക്കരിഞ്ഞം വിപ്പാ—
ക്രഷിതമായിപ്പുക്കു തീന്നാലുമില്ലെങ്കിലും. മന്ത്രം

ത്രേണക്കവാല്ലാണെങ്കിൽ നിനക്കെ കാണാപ്പാം;
നീതന്നെ നോവെത്തന്നെ കണ്ണറിഞ്ഞവന്നല്ലെ. മന്ത്രം

തൊട്ടിലിൽതൊട്ടേ തുരുവം തുടങ്ങിപ്പാറും പാക—
പ്പുടിവൻ പരംഗ്രാഹം ചെറുമേ മാതിയുംമോ? മന്ത്രം

- അതും സർജ്ജിനിലുമ്പിച്ച നിത്രഗ്രഹങ്ങൾ—
അതുക്കണസപദവായും രാവകലാരാധിക്രമം 200
- കൊണ്ടാടി നിന്മരേപ്പാറുകയും മാക്കുന്നും
സംശയാശംസന്താനമായും തന്നെ നീ പുലരെട്ട്. 201
- എത്രയും ചണിപ്പുമ്പിനും താതമാതാക്കരിക്കേരെ—
തന്മാർഗ്ഗി ചേത്തിളന്നാരെ പുതുനു പുതിയാത്മം. 202
- ഇന്നാത്തെ നില പാടു പുകൾംപോകാം പാറം
കുന്നിച്ചു ധനം വന്നക്രൂട്ടിനാം നിന്നുക്കൈടോ 203
- അണം നിന്റുകട്ടംബുത്തിനാല്ലുവും മനഃപീഡി
വന്നക്രൂട്ടാതെ തന്നെ വത്തിക്കൈരാറാക്കട്ട്. 204
- തന്നെക്കാണ്ടുപജീവിക്കുറിക്കും മേഖത്തെ വി—
ചിറ്റിര തന്മാർഗ്ഗം ചേന്നതായറിവില്ല. 205
- മേലിലുണ്ടാനും നീങ്കോ നിന്റു പിതാക്കൈലോ വിത്തു—
ലോലുപരാധിപ്പുകൈ തീന്നാലുമില്ലകിലും, 206
- ബാലകാ ഞങ്ങിയുണ്ടും നിന്നുടെ ദരിദ്രപം
കാലുമാറ്റിനാം, കടിയേറിനാം കുബേരപം. 207
- കാലമാം വകും കരങ്കീടുനോളതിന്നാര—
കാലുകൾ മേലും കീഴിലും കൂളിക്കൈകുന്നു വരു. 208
- മെണ്ണീടം വിഭവത്തിൽ നീഇരും നിന്റു കട്ടംബുവു—
ഭരാതരാതമിച്ചു മുങ്കിയെന്നു വന്നിടാമന്നാരി. 209

ശത്രുവിലെപ്പെട്ടുതിന് തിരിം നിന്നെതാടാ—
തെറ്റേയാ വിലങ്ങേടു ശ്രദ്ധായാ വരുടു നീ! ൨൨

വിത്തമേതാര ദിക്കിൽ കമിഞ്ഞുള്ളു, തു—
മർത്തുനു മനോനൃനം മഞ്ചിയ കാണാട്ടും. ൨൨

ചരമായണനായ ഭവാനിതാ തന്റെ
കരണാസാർദ്ദമാധിരം കരശകാണ്ടം തുവര്

കനകപ്പൂഢി ചൊരിഞ്ചീടുനു നിന്നേൽ; നിന—
കിനിയെന്തിൽ പരം ധനുത വരാൻഡു! ൨൩

തേജസ്സിന്നനിഭാനമാം സർഷാക്ഷിതൻകള്ളിൽ
രാജബാലനം ദിക്കുപ്പുമനം സഹാനും. ൨൩

അന്തിമെന്റെ കരത്തേറ്റാരസത്തിൽ കമിഴ്സം നീ—
സപ്രദാസുഷ്ഠുതിയിൽ സുഖമേ ലഭിച്ചും. ൨൩

II

അംഗമിസ്.

I

മധുദപ്പലവരാം ദഹരം ക്രി മാതാവകിം
വഴിയും ക്രി മാതാക്കാര്യ ക്രി ക്രി ക്രി ക്രി ക്രി ക്രി ,

ഉള്ള തിലിളിയാനന്നിയ പാശം കൈകയി—
സ്ത്രീ വിദ്രുക്കേള്ളും കാണിയു കൈകയ്യേലാക്കി,

രാജു കൈകളിലാക്കി മുര ത്രിപ്പിടിപ്പുവ—
രാജിലും മാറി മാറി ത്രാഞ്ചിയും, മുഖം ചേരും, നൃ

സച്ചിദാനന്ദാനുതസ്യന്മാം ലാലാരസ—
സ്ത്രീശബ്ദയാരയിൽ തുകച്ചങ്ങനെ നിന്മീച്ചനോം,

പ്രീരിച്ചം ചൈദാരാദികാണഭലജരകാരു വ—
സോച്ചിച്ചം പിതാവിനെന്നുപ്പിക്കേൽ കാണാനുരൂ,

ചൊടിയും തെനിംതെനിയോടിയും നടന്നം വീ—
സീച്ചനുനേരം മുടിച്ചിഞ്ഞും ചുററിക്കുടി,

പുണ്ണിപ്പുവേണ്ണിലാവിളിക്കം വദ്ധുതയാഡി
നെന്നാലിഞ്ഞും ദുരക്കലഞ്ഞാംഗസ്താടിയും,

ലാലയിൽ വാലിച്ചുനാരണവാം മുടിക്കുറ്റിം
ദേശാലോചനാംഗോജ ചൊരുമാല്പുരും വാത്തി,

കൊണ്ടുലാം മന്ത്രം ശ്രദ്ധാസം നിരുത്താതുക്കണ്ണി_
 ആണ്വിതചേഷ്ടാത്മരുപീജവിന്റുംശാൽപ്പരം, മൃ
 സുധ തോററാളിപ്പുട്ടിപ്പാലു് ക്ഷേത്രങ്ങൾം പുക്ക
 മധുരാനന്ദകാണ്ട ഗൈവദ്യം സമൃദ്ധിച്ചും, രു
 ഒകാദശയിക്കാടിശ്രദ്ധിക്കുക്കരഞ്ഞും താങ്കി_
 ത്രം മന്ത്രയേറിട്ടം മഹാമഹംതിന്നുംബഹുത്തിൽ, രു
 വാസുവദ്രമാദേ വിത്തവുത്തിരിക്കാം മന്ത്ര_
 ഹസ്തിമസ്തുകത്തിനേലുംനാളിച്ചു ചാലേ, രു
 പരമാനന്ദത്തിരത്തള്ളലിലാറാടിച്ചു
 പാഠിച്ചാപ്പടിക്ക താനാനുടി പ്രോത്സന്നം, രു
 “അച്ചനിപ്പാപ്പ്”മെന്ന നീട്ടനേബാളാനന്ദാന്തു-
 വാദ്യാത താതൻ കാഴ്ച മണ്ഡിയ ക്ലോമായി, രു
 “അച്ചനു വേണ്ട കണ്ണതിന്തുയു്”മെന്നായിട്ടു
 ശത്രുഗഢാക്കണ്ണം ചൊല്ലി, ക്രാന്തിരോടീരുത്താന്തം രു
 പുത്രവാസലുംതു വർണ്ണനാവൈവിത്രുമോ—
 ദെത്രയോതരം തുള്ളിവിട്ടുവിട്ടിട്ടനേബാം, രു
 താതമാതാക്കരംക്കണ്ണാമാനന്ദം പരസ്പര—
 ചേത്തല്ലിന്നുവുംകൊണ്ട പുന്തകതമായു് തീരം. രു
 എതിരിട്ടിരിക്കുന്ന മുക്കരണ്ണംക്കു മലേപ്പ്
 നിതരാം മുകാശിക്കം കുനക്കക്കുട്ടി വച്ചാൽ, രു

രണ്ടിലും കാണം പ്രതിബിംബങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു
രണ്ടിലും മാറിമാറി നിഴലിച്ചീടുമുണ്ടോ.

നാവ്

II

ഇഷ്ടങ്ങന്ത തന്മായയാം ലോകമാതാവോടൊന്നതു
മീമയൻ ആയ്ക്കുരു നിംബലപ്രമാകാരൻ

എ

ഒന്നിനം കരവില്ലാതാന്നും നാംക്കനാളി—
ലുബനിനൊന്നും വാന്നിനും അഭിവാനതകീടം

എ

നൂറ്റും നൂറ്റും നൂറ്റും ക്രാന്തിക്കാണ്ടു ലോക—
മണിരം മണിരം മണിരം നിന്മിച്ചു, താനെന്നിട്ടും,

എ

ഒന്നിലും പുക്കൊള്ളിച്ചാതുപാംതന്നു, തന്നു
നൂറ്റും നൂറ്റും നൂറ്റും നൂറ്റും നൂറ്റും നൂറ്റും, • എ

കൂദാ പൊതിയിമാളിച്ചും കളിക്കുന്ന; നാമോ
കൂദാിലുണ്ടികളുവന്നുതോത്താനുമില്ലിൽ.

എ

III

പ്രത്യോഗ കിടംബരം

[സാധാരണനാമയം. ഒരു പാട്ടുംഖതനന് പ്രസാദം കഴി എഴു നിങ്ങളുണ്ടോ. ആ കിടംബരിനെ കൂണ മണ്ണരാജഞ്ചുവാൻ ശാഖ തുറ മീക്കുണ്ടോ. പാട്ടു അതു സജീവത്തിക്കുന്നില്ല. ശാത്രിനും ശാതിനും ശാഖവിക്കുന്നതും ശാഖിനും മരപടിയും.]

അമ്പുഡ്രൂം സച്ചവാദരി! നൂറ്റണ്ട പ്രോത്സം പ്രോത്സം
നീജൈന്തിാത്രംജ്ഞുണ്ടോ; നിശ്ചംലയഘ്രൂം നീയും. १

നല്ലിളം പുല്ലം തിന്ന വെള്ളവും കുടിയ്ക്കും നീ
തെള്ള വിത്രുമിച്ചുവാലും പ്രോത്സം പ്രോത്സം. २

നീക്കിച്ചും പ്രസവിയ്ക്കും നിശ്ചംലഭ്രാഹമാനം—
തെതാരുള്ളൈനെന്തനിക്കൊന്നും തോട്ടുകുടക്കേണ്ടും വന്നു. ३

ഭിക്ഷാവാക്കണ്ണ ദാഡ്രാർത്താർമ്മനോഗ്രാം പ്രക—
ത്രക്കും കുറുക്കും കുറുക്കും തെള്ളുണ്ടോ നീ. ४

സ്വാത്രം നിന്നുക്കൊണ്ടു തോന്നുവാൻ ഒഹാപാഡ—
മുത്തിയാം മഹാശ്രൂഢി രാത്രിപ്പുഡ്രൂം നിന്നിൽ. ५

അപ്പേക്കിൽ നിന്നുറ നിത്രസംസ്ക്രം മനശ്ശുഭ്രേണാ—
ടല്ലുംഡ്രൂഡി മനശ്ശുഭ്രേണാ പ്രോത്സം. ६

ഉംക്കുള്ളുപ്പിന്നു വെള്ളപ്പുണ്ണിപ്പില്ലുത്തപ്പിടി—
നില്ലുവാൻ പറിച്ചീല നീയതേ കറ ചുങ്കു. ७

- അക്കാച്ചുകിടാവിന്റെ ഭ്രംബമരംവാസവ—
മരംകുറാലം പുണ്ട് താനേന്നെ പ്രതീക്ഷിപ്പ്. മര
നാട്ടെ മാതാവാക്കം പ്രപഞ്ചപരിത്വാ
തന്നെ ഉഹിതിയാമച്ചുവകിടാവിനം മര
പുരുഷേ ചരിന്നുതിമാതപത്തിള്ളാത്താൽ
ചൊറുവിനീടം ദുരൈ പൊന്നടപ്പിക്കുന്നു. 20
- നീ നക്കിനിയത്രുച്ചുവരാക്കമായും വില്ലീസിനം
മെന്തിക്കുകക്കീഴുന്ന ഒന്തിരേലതേദ്ദേരു,
മഴവില്ലോളിച്ചാര്യം കാണകിൽ തലതാര്യി
വഴിമാറിടം കാണിക്കുന്നും വഴിയുന്നു. 22
- അംഗനാം മുഖം താര്യി അംബതൻ വീടുജാലി
രിക്കതും മന്ത്രിതും കണ്ണു ക്ഷാണാടിക്കൊണ്ടു,
നിൽക്കുകയുംയോ; മാതാമഹിതൻനേതുങ്ങളിൽ
മക്കംതൻമെല്ലുത്തിനു മാറ്റ മുട്ടിടുമല്ലോ. 24

II

- കോമുങ്ങേണ്ടും കൊച്ചുകാലുകൾ നിലത്തനി
നീ മന്ത്രം പ്രിച്ചുന്നിനായും കമാരികേ| 26
- നീയിട്ടും നീനും, വടത്തുവീണും, വീണു—
മാക്കാസപ്പെട്ട മന്ത്രംമാഡാക്കുന്നേരും, 28
- നിത്യനിർബ്ലാന്നു കാംക്ഷിയാം ഭക്തൻതന്നെ
ചിത്തപൂജതിയോടങ്ങിങ്ങുന്നിന്നു തേടുന്നതും, 30

നിന്നെട വക്രതാഭയും, രാഖീന രാഴ്മങ്ങാതെ,
നിന്നീടും നിർദ്ദോഷമാം കണാട്ടുവും, വാലാട്ടും നുണ
കാളക്കണ്ണനിക്കൈക്കണ്ണവർണ്ണതിൽ കരുപ്പ്
രണ്ണിലും നിരഞ്ഞതാഴകീഴന നിരുള്ളും.   ഒരു
കൊച്ചുവാ പിളന്തി “ജോഗേ” എന്ന നീ ചൊല്ലുന്ന—
തിച്ചുവി രജ്ഞം ഓപാരാ കേരംകുവാനെന്നിക്കേണ്ടാ.   രം
നീ മൃക്കീഴനാൽ നിംലസാദ്ധാനയ—
സാറവദ്ദേം, ഒവാന്താതിന്റെയുറങ്ങം താങ്ങാ,   രം
ഗുഡിഡാം പ്രാണവദ്ദു, തുരീയാതീതാകാര—
മല്ലുഗജമാഡാനാൽ നാമാവിശ്വകരി താങ്ങാ!   രം
ശാശനതു, വകതിരിക്കുത്താതീതാ നും—
ദേഹിലെ വാദിച്ചുപാഡ പാണ്ഡാരജപാലാഡയൻ.   റം

III

അരുണിഞ്ഞ മുട്ടിക്കെടുപ്പിടവാനറിയാതെതാ—
രഹണ്ണകമാരിയ്ക്കു പാൽ പുരതീടവാൻ നീ   രം
മല്ലുല്ലും വള്ളു, വാലിളക്കി, ശാതു രണ്ടും
തുള്ളിക്കാ, തക്കണ്ണകരി ചീഡിയു, തല താഴ്ത്തി,
കായസന്നടം കുദുക്കീംകാതെ, ചിത്രാധ്വിത—
സ്ഥായിപ്പാൽ നിന്ന ജാസാമുല്ലും ഉന്നിട്ടുണ്ടാ.   റം
പിന്ന നീ തിരിഞ്ഞതിന്നവാലടി നണ്ണിപ്പുയാ—
സ്വരാമുള്ളുണ്ടാ; ഒരുഭാഗ്യം ഒഹാഭാഗ്യം!   റം

ചട്ടായീതും ചാരപെതലിന്കുള്ളെവരു—
മൊന്തിവൻ സാധു മാരോട്ടണ്ണുകൊഞ്ചുക്കേഡോ? ദന്ത
മുഖമാം മുഖം മനം പിടിച്ചു പൊന്തിച്ചുവാനു
മുത്തമിട്ടാലുമായി; മുടിക്കാലതെ വെയ്ക്കു. ദന്ത
എവം താനിരന്നാഡിം നിന്മിലോട്ടിരക്കുത്തിന്—
അവമേ കാണുന്നീല; നിന്മനു കരിക്കല്ലോ! നൃ
നന്ന നാക്കെടുക്കാതെ ഭാഷയിൽ തുറിച്ചുള്ള
കള്ളുകൊണ്ടുനെത്തു നീ കർണ്ണം കുറിക്കും! നൃ
നൃ

IV

അനുഗ്രഹ നിത്യാനദ്യുണ്ടാം കുടംബത്തി—
ലെന്നമേ മഹാംതിദ്രകാരികൾ സദോദരർ നൃ
നിശം രജുചേരുക മർത്ത്യാ, നീങ്കതിൽ മുതല്ലുംളി,—
എങ്ങനെ മറ്റും നാന്, രജാമനന്തല്ലോ വ്യാമലാ. നൃ
പാവമാണവൻ പേടി കാട്ടിയാലോട്ടം, വബ്ബ—
പാച്ചിയാം മർത്ത്യാ നിന്മാട്ടുപ്പിടി ഫലിക്കുമോ! നൃ
കുറിമം നിന്മാപ്പോലെ കണ്ണതാരേടോ, ലോക—
മത്തും കഴുക്കുവാൻ നീങ്കൊരുത്തുനേ പോയം, നൃ
ഉന്നഷാ നിന്മാക്കണ്ണാൽ മരയത്തൊളിക്കാതെ
താനറിഞ്ഞതിൽ ജീവജ്ഞാക്കാളുണ്ടല്ലോ. നൃ
അന്തരീക്ഷാന്തസ്ഥാം ഗോപ്പം ഭേദപ്പെടു
സന്തതം നിന്മാക്കണ്ട പേടിച്ചു വിംബളി. നൃ

ഇന്ത്യൻമലും കൊണ്ടുവരാ! ലോക-
നാശകങ്ങളാം യന്മെന്നു നീ നിർബ്ബന്ധന.   33

കോവിലിൽ കൊടിക്കുറ താങ്ങേണ്ടം തടികൊണ്ടോ
കുവലം കഴുകിന്ന കാലുകൾ വന്നയ്ക്കുണ്ട്.   34

ഇക്കാണം പ്രംബന്തത്തിലുത്തമൻ നീപോലുറ-
ദനാക്കന്ദവാരം പട്ടഞ്ചലും പാതത്തിയേന്നവേണ്ട്.   35

പാന്തിന്റെ വിഷത്തിനും ഉന്നവും ഒരുന്നു-
ണാവടി പണിഞ്ഞാലും നീ തൊട്ടാൽ പിഴയ്ക്കോ? എന്നു
പുഡിലും പത്രത്തുള്ള പുണ്ണിരിക്കുവാരംകൊണ്ട്
നീ വിചാരിച്ചും കഴുതേതത്തുരുത്തിക്കാത്തു.   36

പെരുകം സപാതയ്ക്കും തങ്ങരംക്കണ്ണതിൽ നിന്ന്
കൈകൊണ്ടുകൊടുത്തുലു കുറ്റലപ്പുഡിയാഗമാം.   37

ഇന്നിയുമെന്തെന്തല്ലാം ഏകദിവാനംക്കുത്താ പോട്ട്,
നിന്നെ വിശ്വസിക്കാണോ നീരിലും നിഴലിലും.   38

പുതുവാസലും സർജീവിയ്ക്കും സഹജമാ-
ണ്ടു നീ മാത്രം തീരകൊണ്ടതല്ലതു മർത്തുാ!   39

നീ തൊട്ടാലതുംകുടെപൂഢിയായുംപോം, നീ മറ-
ഞ്ഞതുരിക്കിലോ പോകുന്നുനീയുംവരായ്ക്കി. നു-
കരങ്ങും മലതേത്തും ലഭജയെന്നിയേ കൂട്ടാ-
കരങ്ങാടനകുവയത്തിക്കുമന്നധാരാവോ!   40

നീ വലശൈലിൽ കത്തി റിനാക്കം മറ്റുള്ള് -
ഭാവമോട്ടിടംകൈകയാൽ പ്രഹ്ലാദി നീട്ടിക്കാട്ടി, നീ
ഗീതളാക്ഷണം ‘ബാബാ’യെന്ന മന്ത്രിക്കം പഞ്ച -
പാതകീ ദ്രശാനന്തപ്രയല്ലയോ, ശാന്താ! പാപാ!! നീ

IV

മാനവന്മര പിബനം.

കൊക്കറയ്ക്കുളിം വിജേഷ ഞണ്ടം നഞ്ചയും തിനാ
 കൊക്കറയ്ക്കുളാതെ ചെന്ന ദയക്കേചന്ദ്രിയന്മാർ,
 2
 കൊക്കക്കരകൊണ്ട് കൊത്തിരുവലിനിടയ്ക്കുളിം
 വിശകരം വീകിപ്പിനിശ്ചയുള്ള കൊന്മാടിക്കിയും, ദ
 ചതുരങ്ങളിൽവാടം വിരിച്ചു പോകിക്കഴി—
 തെമ്പരയും നീട്ടിയായംപിടിച്ചു നിന്മാദനെ,
 3
 പോകേണ്ടീടം കാർക്കദ്ധാന്മാനേ നീട്ടി വിര—
 ലൊക്കേവേ മുട്ടിപ്പാടേ നിവർത്തി നോവാറിയും,
 4
 നിന്തുമനിലയ്ക്കേ താഞ്ചാട്ടകാലുറ്റപ്പിച്ചു—
 അഭ്യർക്കാവലം കൊണ്ട് കൂടഞ്ഞു തെളിത്തുതാൻ, മം
 “കൊക്കിതിയും” യെന്മാനു രണ്ടു ശിം ചൊല്ലിക്കൗണ്ടി—
 മുക്കാലും സുടി നിംഭാതിരിക്കുന്നതു കണ്ണാൽ,
 5
 ഒട്ടേരുക്കാലം ചെങ്കോൽഗ്രഹം തച്ചസ്ഥിനാൽ
 സിലുമാം നിത്രഞ്ഞുമനനിംലാനും ചാടേ
 6
 നാജുമാക്കവാൻ പോങ്ങം ലഭകിക്കുവൃഥാപാരങ്ങേ—
 ക്രോക്കോഫിയാതെ തന്നെ ചവിച്ചിത്താട്ടി, തന്നെ— മണ
 തെരാട്ടുപോകാതുന്നതന്മാനത്തിൽ സമാധിയിൽ
 പോക്കോഡേ ക്രോഗ്രൂണ തുല്യമെന്നെതെ ചൊല്ലാം. മാപ്പ

ഇപ്പുറങ്ങതായ കൊക്കിനിതിനംഗവലാഹ്രാന
സിലഡിപ്പുരാഖണബാ പരിതാത്മായീലേ ജനം ॥ २०

॥

മന്യു ചുള്ളംതിനാ വൈക്കുരും തടിച്ചുയ—
വിറക്കിന്നാണ്ടു പറവി നട്ടുപേനാം. ॥ २१

കരഞ്ഞതാനിടയ്ക്കിടെക്കുള്ളനും കൊറാം കൊണ്ട്
ചൊരിഞ്ഞും, സ്ഥാദക്കാളിൽ ഒത്താളും വിറുപ്പിലും, കർ

പറന്നപരുമീനുക്കുട്ടത്തെ വാലുാത്തോ—
ലറ്റുതു പാരം മുരം ഹായിച്ചുവിണ്ണെയത്താൻ ॥ २२

മണ്ണപ്പിച്ചുങ്കും നക്കിക്കുള്ളിച്ചാനുവദത്തിൽ
കണക്കിലേരെ നീന്തിക്കുള്ളുകൾ വീന്താർ വിശ്വാം ॥ २३

കാളിയ്ക്കു കരിംകക്കുതാതാവാഭിശാം്കുത്തോ—
കാളുള്ള വലുതായിക്കാണവാൻ കഴിയുന്നാ! ॥ २४

രാവകലിതിനം ഒലേവന്തിനോ നിലയ്ക്കാത്തോ—
രാവലുണ്ണതാണ്ടേ ‘മാനാഷനട വിന്നാ’. ॥ २५

